



FOTOĞRAFLAR: FoRM Associates

DÖRDÜZ TEPELER

Çöplük alan olarak kullanılan işlevsiz araziye yeni tasarım için belediyenin açtığı yarışmayı kazanan sanatçı Peter Fink ve mimar Igor Marko, Ealing'de yapay tepeleriyle dikkat çeken bir park tasarımına imza attı. Sonuç ürün yalnızca bir park olmaktan öte bir arazi sanatı işi. Tasarımı, proje sürecini, bürokratik zorlukları ve halkın katılımını Peter Fink'le konuştuk.

Enise B. Karaçizmeli

EBK: Northala Fields Parkı siz ve artzarchitecture ofisinde ortağınız mimar Igor Marko'nun ortaklığı sonucu ortaya çıktı. Projenin mekansal düzenlemesinde sanatsal yaklaşım açıkça okunabiliyor. Bu iki yaratıcı disiplini nasıl bir araya getirdiniz?

PETER FINK: artzarchitecture'ın asıl ilgilendiği konu sanatçı ile mimarın birlikte üretmesi oldu ve şimdi bu yaklaşımı FoRM Associates girişiminde devam ettiriyoruz.

FoRM 21. yüzyıl kentlerinin bütününde yaşanabilirliği; yaşamak ve çalışmak için daha başarılı mekanlar üretmeyi ve eğlenceyi gözetken Londra çıkışlı bir tasarım pratiği. Bizler en geniş anlamda kent plancılarıyız; şehir ve peyzaj tasarımlarını ekolojiyle,

NORTHALA FIELDS PARKI
FORM ASSOCIATES

çevre tasarımıyla, planlamayla, mimarlıkla, markalaştırmayla, aydınlatmayla, sanatla, medyayla ve mühendislikle aynı potada eritmek için işbirliği içinde çalışıyoruz. FoRM, komplike kentsel durumlara uyum sağlayıp, istek uyandıran cevapları bir dizi profesyonel disiplini etkili işbirliklerinde bir araya getirerek üretiyor. Benimsediğimiz disiplinlerarası ve işbirlikli çalışma yolu, "Bir elin nesi var iki elin sesi var", "Çok fikir tek fikirden daha iyidir." görüşlerini temel alıyor. İnanıyoruz ki, bu yaklaşım tasarım sürecine değer katıp, yenilikçi düşünce sağlıyor ve projeleri geleneksel danışman yaklaşımlarından ileri taşıyor.

EBK: Parkın programında bir dizi etkinlik var. Size gelen proje tanımı neydi ve nasıl kullandınız?

PF: Londra Ealing Belediyesi, 2000 yılı sonbaharında, ıslah edilecek Northala Fields'in tasarım önerilerinde bulunmaları için arazi sanatçılarına açık çağrıda bulundu. Açılan yarışmada finale kalanlar arasından kazanan grup Londra'lı artzarchitecture olarak ilan edildi. Igor Marko ile birlikte oluşturduğumuz ekibe,



projenin uygulama safhasında Peter Neal dahil oldu. artzarchitecture olarak arazi sanatı adına yalnızca yarışma yükümlülüklerini yerine getirmekten öte, projeyi araziyi biçimlendirme pratiğinden ileri taşımak, günümüze uygun markalaşan bir park yaratmak için yerel yönetimler ve bölge sakinleriyle çalışmayı tercih ettik.

Yarışma kazanan ilk önerimiz, bölgedeki okullarla ve toplum kuruluşlarıyla bir sene boyunca sürdürdüğümüz, rekreasyon, kutlama, sanat, sosyal ortaklık, bioçeşitlilik, bitki yetiştirme ve çevre yatırımlarından oluşan bir dizi tasarım çalışmaları gelişti. Sonuç; halka açık balık tutma göletleri, iki çocuk oyun alanı, bir bataklık, bir model kayık gezinti göleti, dairesel patikalar, açık oyun alanları ve dört devasa tepe. Her arazi farklı bir etkinlik için düşünülmesine rağmen, kullanıcıyla uyumlu bir parkta olduğu hissini kesinlikle veriyor. Yarattığı akıcılıkla parkın her alanında bakımsızlık ya da tehlike risklerini ortadan kaldırıyor.

EBK: Arazi, uygulamadan önce nasıl bir durumdaydı? Ne tür analizler yaptınız ve bu analizler tasarıma nasıl yansdı?

PF: Arazi yasa dışı çöp depolama gibi yanlış tavırlara ve su basmalarına maruz kalıyordu. Ekolojik araştırmalarda saptanan, geri kalan ekosistemler proje kapsamına alındı ve korundu.

EBK: Biyolojik çeşitlilik üzerine de titiz bir çalışma ve biyotik zonlama yapılmış. Ekolojik yaklaşımınızdan bahsedebilir misiniz?

PF: Alanın ekolojik değerlerinin artırılması, yeni tasarımın odaklandığı konulardan biriydi. Alanın içerisinde ve çevresindeki ağaçlık alanlara çeşitliliği arttırmak için eklemeler yapıldı. Karaağaç dizilerinden arta kalan bütün ekolojik kaynaklar, mümkün olduğu kadar yeni ağaçlıklara entegre edilerek değerlendirildi.

Su ve sulak alan, yeni suyolları günümüzde pek temsil edilmeyen sulak alan flora ve faunasının var olmasına imkan sundu. Su, rekreasyonun kalbinde ve

yeni tasarımın ekolojik kazanımı. Yeni su sistemi yeraltı ve yüzey sularının drenajını sağlarken, sondaj donatımı sayesinde yeni arazi formu suyla doldurulabiliyor. Özellikle yağışların az olduğu dönemlerde sürekli suları sulama sistemine dahil edebiliyor, balık tutma göletinde gerekli su seviyesini sağlıyor.

EBK: Proje sürecinde halkın katılımını içeren bir dizi atölye çalışması ve sunum yapıldı. Atölyelerdeki deneyimlerden ve sunum sonrası edindiğiniz geri bildirimlerden bahsedebilir misiniz? Bu etkileşim tasarıma nasıl yansdı?

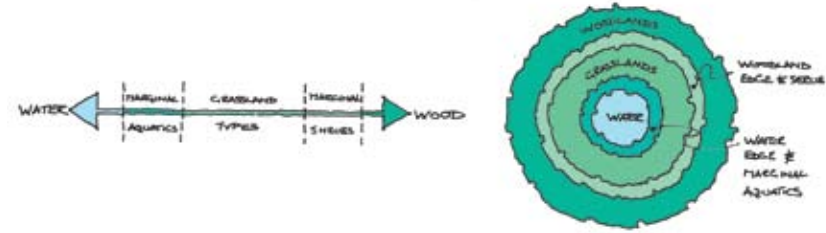
PF: Projenin tasarım ve uygulama aşamalarına paralel giden kapsamlı bir toplumsal katılım süreci sağladık. 2000-2003 yılları arasında öğrenciden emekliye birçok yaş grubundan 1000'in üzerinde insanın projeye bağlantısı oldu. Elde ettiğimiz sonuçlar doğrultusunda yeni parkın yerel halkın beklenti ve ihtiyaçlarını karşılamasına öncelik verdik. Projenin danışmanlık süreci yerel gruplara bırakıldı.

GİRİŞ SAYFASINDA
Parka genel bir bakış

ÖNCEKİ SAYFADA
SOLDA ÜSTTE VE ORTADA: Parkın devasa tepeleri
SOLDA EN ALTTA: Park içerisindeki balık tutma göleti
SAĞDA ÜSTTE: Çocuk oyun alanı
SAĞDA ALTTA: Devasa dört tepeye yukarıdan bakış

IGOR MARKO
Çek Cumhuriyeti'nde büyüdü ve mimarlık okudu. Bratislava Güzel Sanatlar Akademisi'nde ve Münih Üniversitesi'nde yüksek lisans eğitimi aldı. Daha sonra Londra'ya taşınan Marko, çeşitli ofislerde çalıştıktan sonra 2006'da FoRM Associates'i kurdu. Mimari ve kentsel yenileme projelerine odaklanan FoRM peyzaj tasarımı ve mimari formları deneysel ve yenilikçi biçimde bir araya getiriyor.

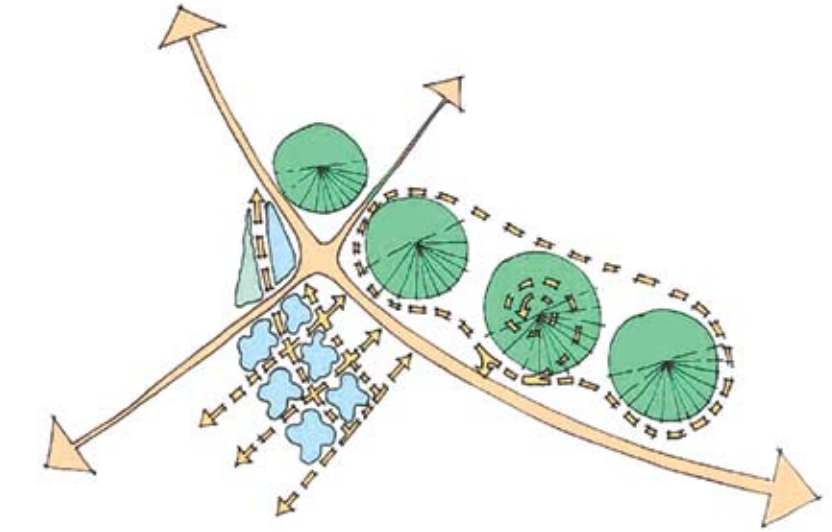
PETER FINK
Mühendislik, felsefe ve görsel sanatlar eğitimi alan, sıra dışı bir geçmişe sahip Peter Fink geçtiğimiz 20 yılda sanat, mimarlık, aydınlatma, şehircilik ve ekolojiyi kapsayan, dünya çapında birçok ödül kazanmış projeye imza attı. Buna ek olarak AA ve Bartlett'da ders verdi. 2003'den bu yana Mimarlık ve Yapı Çevre Komisyonu'nda danışmanlık yapmakta.



ESKİZ



ÜÇ BOYUTLU ÇİZİM



ESKİZ



VAZİYET PLANI

Projenin maliyet açısından sürekli nötr bir çizgi tutturacağı kesinlik kazanırsa, tüm gelirin yalnızca park inşasında kullanılmasına karar verildi. Kullanılan malzemelerin çevre kirliliğine neden olmaması için kimyasal içeriklerin kontrolü zorunluydu.

Beş yıllık süreçte yerel halkın arazi için beklentilerinin ve ilgilerinin tespit edilmesine çalıştık. Bu sırada Parkın Dostları adlı bir girişim başladı. Yerel seçimleri takiben yönetim, projenin kendi dinamikleriyle elde ettiği gelirlerin büyük bir kısmını alakasız projelere yönlendirmeye çalıştı. Parkın Dostları grubu eşliğinde bu konuda başarılı bir direniş gösterildi. Projeyi yüzlerce kişinin imzaladığı destek dilekçeleri ile savunuldu ve belediye merkezi önünde gösteri düzenlendi, başarılı medya kampanyası ile desteklendi. Yerel halkın projeye ilgisi, Park Dostları ile devam etti. 106 farklı yeni gelir teminatı sağlandı. Bu sayede park için 2010'da açılacak ziyaretçi merkezi ve hemen yanındaki Smith Farmkanal'a bağlantı sağlayacak yeşil köprü hayata geçiriliyor.

EBK: Tasarım ve uygulama aşamalarında herhangi bir zorlukla karşılaştınız mı?

PF: Genellikle daha iddialı bir mizaca sahip olan politikacılar ve yerel yönetimlerle yaşanan süreç sorunluydu. Atıl bir arazinin kendi gelirini sağlayacağı, oldukça bakım gerektiren ve zorlu bir konsepti olan bu projeye yatırım yapma fikrini benimsemek tahmin edileceği gibi onlar için başlangıçta çok riskliydi.

EBK: Bir yıla yakın bir süredir park kullanıma açık. Kullanıcılardan ne tür geri bildirimler ve yorumlar aldınız? Sizce proje beklenen hedefe ulaşabildi mi?

PF: Parkın kullanımı görünüşe göre, insanı harekete sevk eden topoğrafyasıyla onları kendine çekmesi sayesinde tüm beklentileri aştı. Belki de insanoğlunun ruhunun derinlerinde yatan bir şey bizi; aşağıya inmek zorunda olduğumuzu bilmek tırmanmaya, tepeye ulaşmaya sürüklüyor. Bu her neyse, Northala'nın derinlerine işlemiş. Arazide herhangi bir gün sayısız insanı; yaşlılar, anneler, genç çiftler, koşucular, gruplar halinde okullu çocuklar,

önden babalarıyla tepelere çıkan çocuklar görebilirsiniz.

EBK: Son olarak Northala Fields Parkını bir arazi sanatı ürünü olarak tanımlıyor musunuz?

PF: Northala Robert Smithson'ın Amerika'da Spiral Hill and Broken Circle'da ya da Maya Lin'in İsviçre'de 11 Minute Line'daki gibi arazi çalışmalarını anımsatsa da, çok daha fazla potansiyele sahip.

Arazi çalışmaları genellikle uzak mevkilerde konumlanır ya da baştan sona doğal bileşenlerden oluşturulur. Buna bağlı olarak değerlendirmeleri ancak gün ışığının izin verdiği zaman dilimiyle sınırlıdır. Bir sanatçı olarak, Northala Fields'ı oyun ve hareketten ilham alan bir sanat işi olarak görüyorum. Belediye parkı, modern arazi sanatı ya da çalışması ya da hepsinden bir parça taşıyor içerisinde. Bürokratik sorunlarla dolu günümüzde kamusal sanat ortamında sanat işlevle nasıl bir araya gelebilir aynı zamanda hem kullanışlı hem de hayranlık uyandıran bir şeyler yaratılabilir ki?